

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620201415
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5620201415.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu EkoEnergia Palivá, s.r.o., so sídlom Kráľova Lehota č. 276, IČO: 47844655, zastúpeného JUDr. Katarínou Geškovou, PhD., advokátkou, so sídlom Námestie osloboditeľov 65/6, Liptovský Mikuláš, IČO: 50178105 proti žalovanému C. C., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom N. XXX, M. T., o zaplatenie 6.600 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 6.600 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.600 eur od 1. 5. 2020, to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou z 18. 5. 2020, doručenou na tunajší súd 19. 5. 2020 sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 6.600 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 29. 4. 2020 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili v ústnej podobe dohodu o zabezpečení a dodaní nákladného motorového vozidla zn.: DAF, ktoré bude bez väd a spôsobilé na užívanie v SR. Na základe toho žalovaný doviezol žalobcovi z Českej republiky motorové vozidlo zn.: DAF, typ : AE45LF, VIN: XLRAE45BF0L23542, bielej farby. Kúpna cena za motorové vozidlo vrátane ceny za obstaranie bola dojednaná vo výške 6.600 eur a bola uhradená žalobcom a to tak, že na účet žalovaného 12. 2. 2019 vložil sumu 1.000 eur a 20. 2. 2019 vložil na žalovaným určený účet B. V. sumu 5.600 eur. Na konci februára 2019 odovzdal žalovaný žalobcovi vozidlo na preskúšanie. Už v tomto čase (pri odovzdaní vozidla šoférovi žalobcu) žalovaný povedal, že prevodovka ide ťažšie preradiť na tretí prevodový stupeň, ale, že sa to dá opraviť. Auto však jazdilo, hoci ťažšie preraďovalo. Žalobca využíval vozidlo v období od 5. 3. 2019 do 5. 4. 2019. Dňa 8. 4. 2019 si žalovaný prišiel po auto s tým, že zabezpečí vykonanie STK a prepis na slovenské značky, ako aj dá opraviť prevodovku. Vozidlo však žalovaný už žalobcovi nedodal a po určitom čase sa ozval s tým, že oprava ho stála 2.425 eur a žiadal, aby mu žalobca cenu opravy nahradil, ak chce vozidlo späť. V tomto zmysle mu neskôr adresoval aj písomnú výzvu z 10. 5. 2019. Vtedy žalobca uviedol, že dodatočnú sumu 2.425 eur za opravu prevodovky nemieni uhradiť a požaduje vrátenie peňazí a ich vzťah končí. Následne žalovaný nezdvíhal telefóny a nedalo sa s ním komunikovať. Dňa 22. 10. 2019 bolo žalobcovi doručená listina - započítanie pohľadávok, kde žalovaný vyčíslil náklady súvisiace s opravou, ktoré chcel započítať a to nasledovne : 165 eur za najazdenie 2.846 km v zmysle znaleckého posudku č. 15/20109 z 19. 6. 2019 vypracovaného B.. G. R., 250 eur ako náklady za vypracovanie znaleckého posudku, 546,44 eur ako náklady na opravu prevodovky podľa faktúry č. 2119230772 z 29. 4. 2019 vyúčtované od spoločnosti STABO, s.r.o., 168 eur ako právne služby v zmysle predloženého pokladničného dokladu od JUDr. JURKOVEC ADVOKÁT

DK, s.r.o. a 1.295,56 eur ako cestovné náklady súvisiace s opravou prevodovky v zmysle faktúry č. 1900003 zo 14. 6. 2019 vyúčtované od C. C. (t.j. od žalovaného osobne.) Žalovaný pritom uviedol, že rozdiel v oboch pohľadávkach vo výške 4.175 eur bude žalobcovi uhradený bezodkladne potom, ako bude vozidlo odpredané tretej osobe na účet žalobcu. K zaslaniu sumy vo výške 4.175 eur doposiaľ nedošlo. Žalobca na započítanie pohľadávok zareagoval listom, ktorý mu však bol 16. 12. 2019 vrátený z dôvodu, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote. Žalobca odmietol akékoľvek pričinenie na vadách motorového vozidla a rovnako odmietol aj svoje pričinenie na ďalších škodách. Žalobca neuznáva započítanie pohľadávok, odmietol participovať na úhrade znaleckého posudku pri zadávaní, ktorého nebol účastný, pričom poukázal na skutočnosť, že vozidlo bolo od 8. 4. 2019 k dispozícii žalovaného a mohol s ním tak manipulovať, ako aj na posudzovanú dobu jeho používania (od 1. 3. 2019 do 10. 6. 2019), teda v irelevantnom čase. Taktiež poukázal na to, že podľa znaleckého posudku sa s autom v uvedenom čase malo najazdiť 2.846 km, čo je dvakrát toľko ako bolo skutočne najazdené (a ako uvádza aj žalovaný vo výzve z 10. 5. 2019.) Žalovaný takisto namietol dodávateľskú faktúru s dátumom dodania služby 14. 6. 2019 od žalovaného ako fyzickej osoby vo výške 1.295 eur, ktorá podľa žalobcu len nasvedčuje podvodnému konaniu žalovaného s úmyslom obohatiť sa. Rovnako odmietol uhradiť náklady na právne služby, pretože pokiaľ by žalovaný konal férovo a štandardne a dal by prevodovku opraviť za bežnú cenu, pričom strany by si ozrejmili ako došlo k pokazeniu prevodovky, nemuselo by vôbec dôjsť k využívaniu služieb advokátom. Žalovaný v komunikácii so žalobcom ohľadom prevodovky už vystupoval ako právnická osoba - spoločnosť JARKOJ, s.r.o., so sídlom Dovalovo 253, Liptovský Hrádok, IČO: 48 031 704, kde ide o spoločnosť, ktorej jediným spoločníkom a konateľom je žalovaný. Pri uzatváraní zmluvy však konal ako fyzická osoba a z ničoho ani náznakom nevyplývalo, že by zabezpečenie a dovezenie vozidla mala zabezpečovať spoločnosť JARKOJ, s.r.o., tieto služby boli dohodnuté so žalovaným ako fyzickou osobou. Vzhľadom na to, že nedošlo k obstaraniu motorového vozidla zn.: DAF, ktoré by bolo spôsobilé na užívanie v Slovenskej republike, žalobca od zmluvy odstúpil. Žalobca má za to, že medzi stranami došlo k uzatvoreniu nepomenovanej zmluvy o zabezpečení a dodaní nákladného motorového vozidla podľa § 51 Občianskeho zákonníka, avšak k odovzdaniu predmetu plnenia (vozidla) nedošlo. Zmluvné strany sa dohodli na zabezpečení a dodaní nákladného motorového vozidla zn.: DAF, ktoré bude bez väd a spôsobilé na užívanie v SR (t.j. vrátane registrácie v SR na meno žalobcu). Toto žalovaný nezabezpečil, pretože neodovzdal žalobcovi auto po prepísaní na žalobcu v príslušnom registri evidencii vozidiel v SR, s platnou STK a bez väd. Vzhľadom na to, že žalovaný nesplnil svoj záväzok riadne a včas, žalobca od zmluvy odstúpil podľa § 517 v spojení s § 48 Občianskeho zákonníka. Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa odstúpením od zmluvy zmluva od začiatku zrušila a podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov zmluvy povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Žalovaný má k dispozícii aj motorové vozidlo, aj cenu za obstaranie vozidla vo výške 6.600 eur. Vzhľadom na zrušenie zmluvy je tak povinný vrátiť žalobcovi sumu 6.600 eur.

2. Dňa 29. 6. 2020 bol na tunajší súd doručený odpor žalovaného z 26. 6. 2020 voči platobnému rozkazu vyššieho súdneho úradníka tunajšieho súdu z 5. 6. 2020, č.k.: 21C/18/2020 - 49 (t.j. vyjadrenie k žalobe), ktorý žalovaný odôvodnil tým, že žalobca hrubým spôsobom zavádza súd a uvádza nepravdivé informácie o okolnostiach celej obchodnej transakcie. Faktom je, že žalobca uzatvoril začiatok roka 2019 ústnu zmluvu so žalovaným, avšak nie ako fyzickou osobou, ale s firmou JARKOJ, s.r.o., so sídlom Dovalovo 253, Liptovský Hrádok, IČO: 48031704, teda s právnickou osobou s tým, že všetky listinné dôkazy, ktoré predložil žalobca v spojení so žalobou svedčia o tejto skutočnosti. Predmetom tejto zmluvy bola kúpna nákladného motorového vozidla z Českej republiky, jeho registrácia v evidencii vozidiel SR a jeho následný prepis spoločnosťou JARKOJ, s.r.o. na firmu žalobcu, ktorú zastupoval pán I.. Suma za celú transakciu predstavovala 6.600 eur. Vozidlo bolo v zmysle dohody z 22. 2. 2019 zakúpené v Českej republike, o čom bol bezodkladne informovaný pán I.. Vozidlo bolo 25. 2. 2019 odovzdané zástupcovi spoločnosti žalobcu na vykonanie obhliadky a preskúšanie jazdou. Vozidlo malo byť odparkované vo firme žalobcu až do vykonania úkonov na kontrole originality, STK a emisnej kontroly a následného prihlásenia. Dňa 8. 4. 2019 žalovaný prevzal vozidlo za účelom vykonania vyššie uvedených kontrol, pričom zistil, že vozidlo je poškodené na prevodovke a potrebuje vykonať opravu. Žalovaný zabezpečil opravu v Banskej Bystrici, pričom bolo zistené, že na prevodovke je zlomená časť mechanizmu prevodovky. Súčasne zistil, že na vozidle bolo najazdených zhruba 3.000 km, bez jeho vedomia a zrejme nesprávnym používaním bola prevodovka poškodená. Aby auto prešlo všetkými kontrolami, dala spoločnosť JARKOJ, s.r.o. vozidlo opraviť na vlastné náklady a tieto náklady boli zaúčtované žalobcovi, avšak tento odmietol túto pohľadávku uznať. Spoločnosť JARKOJ, s.r.o. uplatnila voči vozidlu záložné právo a vozidlo žalobcovi odmietla odovzdať. Vozidlom bolo najazdených 2.846 km, ktoré nie je možné považovať za skúšobnú jazdu. Prevodovka bola v poriadku pri preberaní vozidla

v Českej republike aj pri odovzdávaní vozidla na skúšku žalobcovi. Žalobca svojvoľne používal vozidlo na svoju podnikateľskú činnosť bez akéhokoľvek dovolenia a odplaty. Žalovaný namietol nedostatok vecnej pasívnej legitímácie, keď žaloba bola podaná voči nemu ako fyzickej osobe, hoci zmluva bola uzatvorená so spoločnosťou JARKOJ, s.r.o. Vzhľadom na uvedené, žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

3. V replike z 3. 7. 2020, doručenej na tunajší súd 6. 7. 2020 žalobca oponoval, že v predmetnom zmluvnom vzťahu žalovaný konal vždy ako fyzická osoba a žalobca nemal vedomosť o tom, že je spoločníkom a konateľom v nejakej spoločnosti. Svedčí o tom aj potvrdenie podpísané žalovaným a G.. B. V., ktorému žalobca uhradil časť kúpnej ceny za predmetné vozidlo vo výške 5.600 eur, a ktorú sumu tento následne odovzdal žalovanému, pričom z tohto potvrdenia jednoznačne vyplýva, že malo ísť o dohodu medzi spoločnosťou žalobcu a C. C. ako fyzickou osobou - nepodnikateľom identifikovanou dátumom narodenia a bydliskom. Žalovaný nepreukázal, že by zmluva bola uzatvorená medzi žalobcom a spoločnosťou JARKOJ, s.r.o. Skutočnosť, že následne (po vzniku sporu) začal žalovaný zrazu vystupovať ako spoločnosť JARKOJ, s.r.o., je právne irelevantné. Konanie za právnickú osobu musí byť zjavné a nepochybné. V dohode o užívaní vozidla z 25. 2. 2019 žalobca uviedol, že žalovaný vedel, že žalobca potrebuje auto na rozvozy a už pri odovzdávaní auta na preskúšanie vedel, že skúšanie bude prebiehať tak, že sa s autom budú realizovať aj rozvozy tovaru. Svedčí o tom aj SMS správa žalovaného z 5. 3. 2019 adresovaná zamestnankyni žalobcu, ktorá si túto skutočnosť preverovala: „Pani zlatá, české auto sa môže používať. Pekný deň prajem“. Nie je preto pravda, že auto používal žalobca bez dovolenia alebo bez súhlasu žalovaného. O dohode, že vozidlo sa bude používať v rámci skúšania aj na rozvozy svedčí aj fakt, že žalovaný si ho prišiel prevziať až 8. 4. 2019, pričom uvedené časové rozpätie jasne svedčí o tom, že nemalo ísť len o jednorazové preskúšanie. Žalovaný uviedol, že 8. 4. 2019 bolo najazdených na vozidle 3.000 km. Vo výzve z 10. 5. 2019 však žalovaný uvádza, že podľa grafických kotúčov malo byť najazdené zo strany žalobcu 1.500 km. Zo znaleckého posudku zase vyplýva, že v posudzovanom období medzi 1. 3. 2019 až 10. 6. 2019 bolo na vozidle najazdených 2.864 km. Žalobca v tejto súvislosti opätovne uviedol, že s vozidlom sa jazdilo len v období od 5. 3. 2019 do 5. 4. 2019 a počet najazdených kilometrov uvádzaných žalovaným je zavádzajúci. Tvrdenie, že k vade na prevodovke došlo nesprávnym používaním vozidla sú úplne vymyslené. Žalovaný tým sleduje možnosť na tejto oprave zarobiť, keďže sám ako fyzická osoba vystavil jednu faktúru na opravu v sume 1.295,56 eur za práce súvisiace s opravou prevodovky. Nezodpovednosťou žalovaného je, že nezabezpečil také vozidlo, ktoré by vedel bez ďalších nákladov prepísať do slovenských registrov pod príslušnými slovenskými značkami, STK a ďalšími kontrolami. Predmetom dohody bolo zabezpečiť a dodať nákladné motorové vozidlo značky DAF, ktoré bude bez väd a spôsobilé na užívanie za cenu 6.600 eur. Žalobca tiež poukázal na to, že nevie aké záložné právo má žalovaný na mysli, pričom vyhlásil, že žalovaný nemá k vozidlu žiadne záložné právo.

4. V duplike z 11. 8. 2020, doručenej na tunajší súd 13. 8. 2020 žalovaný len zopakoval svoje prostriedky procesnej obrany z vyjadrenia k žalobe a k otázke záložného práva opravil, že išlo o uplatnenie zádržného práva, vzhľadom na neochotu žalobcu zaplatiť náklady spojené s opravou prevodovky, na ktoré ho vyzval listom z 10. 5. 2019 ako legitímny inštitút na zabezpečenie svojej splatnej pohľadávky voči žalobcovi. Zdôraznil, že v žiadnom prípade nedal žalobcovi súhlas na používanie vozidla na rozvozy (na podnikanie žalobcu.)

5. Na pojednávaní 8. 10. 2020 žalobca zopakoval niektoré svoje vyjadrenia zo žaloby a repliky a doplnil nasledovné relevantné vyjadrenia. Žalovaný mu ešte z Čiech volal, že vozidlo má problém s prevodovkou a český predajca to musí opraviť. V čase uzatvárania zmluvy žalobca ani nevedel, že žalovaný má nejakú spoločnosť, a keďže potom potreboval, aby mu žalovaný nejakým dokladom potvrdil prevzatie peňazí a urgentne potreboval vozidlo, uhradil aj faktúru od spoločnosti JARKOJ, s.r.o. Išlo však o zálohovú faktúru, riadnu faktúru JARKOJ, s.r.o. vôbec nevystavila, čo len potvrdzuje, že obchod nebol uzatvorený s touto spoločnosťou, ale so žalovaným ako fyzickou osobou. Opravu prevodovky pritom realizoval žalovaný ako fyzická osoba, pričom vystavil spoločnosti JARKOJ, s.r.o. riadnu faktúru. Konanie žalovaného za spoločnosť JARKOJ, s.r.o. (pri uzatváraní zmluvy) malo byť zjavné a nepochybné, a keďže nebolo, išlo o konanie žalovaného ako fyzickej osoby. Dôkazy o povinnosti technickej kontroly v Českej republike o ničom nesvedčia. Z ničoho nevyplýva, že odfotená ŠPZ-čka patrí spornému autu, že údaj o technickej kontrole patrí spornému autu, žalovaný nepredložil riadny doklad o technickom stave vozidla, resp. jeho prevodovky v čase jeho kúpy. Žalobca sa následne domáhal uplatnenia sudcovskej koncentrácie a dodal, že žalovaný neuniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom toho, že auto bolo v čase

odovzdanie bez väd. Zádržné právo slúži na zabezpečenie existujúcej a splatnej pohľadávky veriteľa, tá tu neexistuje, preto zádržné právo nemohlo ani vzniknúť. V písomnom odstúpení od zmluvy obsahujúcom v spise z 29. 4. 2020 je písárska chyba, správne bol vyhotovený 28. 4. 2020, nie 29. 4. 2020, a ako vyplýva aj z potvrdenia pošty obsahujúceho v spise bolo toto odstúpenie žalovanému doručené 29. 4. 2020. To, že peniaze boli zaplatené žalovanému jednoznačne vyplýva z toho, že žalobca plnil na platobné miesto, ktoré určil sám žalovaný. Dôvod na odstúpenie od zmluvy tu bol či vada existovala alebo neexistovala od počiatku. Ešte ani tesne pred odstúpením od zmluvy, čo bolo viac ako rok po uzavretí zmluvy, žalovaný nesplnil svoj záväzok zo zmluvy dodať vozidlo bez väd a spôsobilé na užívanie.

6. Na pojednávaní 8. 10. 2020 žalovaný zopakoval niektoré svoje vyjadrenia z písomného vyjadrenia k žalobe a dupliky a doplnil nasledovné relevantné vyjadrenia. Pri dojednávaní zmluvy žalovaný žalobcovi povedal, že má s.r.o.-čku, na ktorú môže dovážať autá. Auto zohnal v Kladne, v Českej republike, a po úhrade zálohy 1.000 eur na firmu JARKOJ, s.r.o. ho doviezli na Slovensko do Kráľovej Lehoty, kde malo byť odparkované do vykonania úkonov originality, STK a emisnej, aby si žalobca nemyslel, že bude žalovaný na ňom jazdiť. Žalovaný síce poslal zamestnankyni žalobcu SMS, že vozidlo sa môže používať, ale myslel tým len na prekládky a prevážanie tovaru v rámci areálu žalobcu a na jednu jazdu po Kráľovej Lehote (tak ako sa predtým dojednali so zamestnancom žalobcu.) Ako fyzická osoba auto nemohol doviesť a hoci žalovaný súčasne pripustil, že pri dojednávaní zmluvy vystupoval ako fyzická osoba, rovnako tak vystupoval aj pán I. D.O. N. mal byť svedkom tohto dojednávania a tiež B. V. bol prítomný keď sa po telefóne hovorilo, že to musí byť na spoločnosť. Žalovaný každý týždeň volal zamestnancom žalobcu, že chce prevziať vozidlo na vykonanie STK, emisnú a test originality, kým platia špz-ty, ale oni ho stále používali, žalovaný však myslel, že len na rozvozy tovaru na dvore. Žalovaný nedovolil najazdiť na aute ani jeden kilometer, potvrdzujú to aj tachografové kotúče a vyplýva to aj z navigácie, z ktorej však nevedel stiahnuť údaje. Prišiel po auto 8. 4., keď už končila platnosť tých českých ŠPZ-tiek na prepravu, kde mu zamestnanec žalobcu - D. N. povedal, že nejde jednotka, dvojka od štvrtku, jazdil len na trojke odvtedy. Žalovaný na vozidle nejak odišiel a dal ho opraviť. Pri oprave vyšlo najavo, že v prevodovke je zlomený hriadeľ, čo malo byť spôsobené tým, že auto bolo preťažené. Žalovaný ako súkromná osoba nepreberal peniaze, len s bol ako súkromná osoba dohodnúť. V záverečnej reči však zase žalovaný uviedol, že peniaze prebral od B. V. v hotovosti ako fyzická osoba, ale s pánom I. sa dohodol ako právnická osoba. Žalovaný sa chcel dohodnúť, pretože oprava by nebola až taká drahá.

7. Pred nevyhnutným záverom o sporných a nesporných skutkových tvrdeniach strán sporu si súd musel najprv ujasniť, ktorých skutkových tvrdení strán sporu (k akému časovému okamihu produkovaných) sa má toto posudzovanie spornosti, resp. nespornosti vlastne týkať. Súd v tejto súvislosti uplatnil sudcovskú koncentráciu podľa § 153 v spojení s § 167 Civilného sporového poriadku, a teda neprihliadal už na tie nové a sporné (a z hľadiska právneho posúdenia potenciálne relevantné) skutkové tvrdenia, ktoré boli prvýkrát prednesené stranami (prakticky šlo najmä o žalovaného) až na pojednávaní konanom 8. 10. 2020, ak ich mohli strany uviesť už skôr vo svojich písomných vyjadreniach (ak by konali starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania), avšak neurobili tak, a súčasne ak išlo o také skutkové tvrdenia, na ktoré, ak by súd na pojednávaní 8. 10. 2020 chcel prihliadnuť, musel by (kvôli ich dokazovaniu, keďže boli sporné) odročiť pojednávanie. Išlo tak prakticky o všetky nové a sporné (a potenciálne relevantné) skutkové tvrdenia strán sporu prednesené až na pojednávaní 8. 10. 2019. Strany sporu pritom neuviedli žiadne okolnosti, ktoré by ospravedlňovali takto oneskorené uplatnenie skutkových tvrdení (resp. aj ostatných prostriedkov procesného útoku a obrany.) V civilnom procese sa totiž od 1. 7. 2016 má oveľa striktnejšie uplatňovať zásada formálnej pravdy, v zmysle ktorej sa nezisťuje skutočný stav veci (objektívna pravda), ale skutkový stav veci, t.j. stav vyplývajúci zo stranami včas uplatnených prostriedkov procesného úroku a procesnej obrany, ktorý skutkový stav pritom môže byť aj v rozpore s objektívnou pravdou. Súd má povinnosť rozhodnúť na prvom pojednávaní, taktika strán spoliehajúca sa na to, že si odloží niektoré prostriedky procesnej obrany, či útoku až na pojednávanie (s očakávaním, že bude preto odročené) už neobstojí.

8. Pre prípad, ak by niekto dodatočne spochybňoval potrebu odročenia pojednávania (pri prihladení na prostriedky procesného útoku a obrany prednesené prvýkrát až na pojednávaní 8. 10. 2020, na ktoré súd neprihliadol), poukazuje súd na názor právnej vedy vyplývajúci z komentára k čl. 10 Základných princípov CSP, C.H.BECK, 2016, autori : Števec a kol., na str. 55 až 56 (s ktorým sa tunajší súd v plnom rozsahu stotožňuje), podľa ktorého je dokonca súd oprávnený uplatniť sudcovskú koncentráciu aj voči prostriedkom procesného útoku a procesnej obrany predneseným prvýkrát na pojednávaní, hoci by prihladenie na ne nevyvolalo potrebu odročenia pojednávania či iného úkonu súdu. V zmysle tohto

názoru je totiž práve výklad, ktorý podmieňuje uplatnenie sudcovskej koncentrácie potrebou odročenia pojednávania alebo vykonania iného úkonu súdu v zmysle § 153 ods. 2 CSP výkladom gramatickým (nesprávnym), ktorý je v rozpore s doktrínálne čistejším výkladom v zmysle, ktorého sa nemá prihliadať na výsledky procesnej aktivity sporových strán po uplynutí koncentrovaných sudcovských lehôt, pretože v zmysle (podľa čl. 3 CSP) priorizovaných výkladových pravidiel (Základných princípov CSP), konkrétne vzhľadom na výkladové pravidlo vyplývajúce z čl. 10 ods. 3 CSP, je možné ustáliť, že následkom márneho uplynutia koncentrovanej lehoty je obligatórna preklúzia procesného oprávnenia sporovej strany (preto je slovíčko „nemusi“ v § 153 ods. 2 CSP nie celkom koncepčným zjemnením tejto doktrínálne prísnej povahy koncentrovaných lehôt vyplývajúcej z priorizovaných výkladových pravidiel CSP a dovolávaním sa ho súd aplikuje nesprávny gramatický výklad práva.) Tunajšiemu súdu pritom nie je známe žiadne rozhodnutie najvyšších súdnych autorít (najvyššieho súdu, ústavného súdu), ktoré by akokoľvek riešilo túto otázku.

9. Vychádzajúc z tohto rámca sudcovskej koncentrácie považoval súd za nesporné (pre zhodnosť tvrdení, o ktorých súd nemá dôvod pochybovať, a ktoré už strany ani nemôžu dodatočne meniť podľa § 186 CSP, ako aj pre nepopretie tvrdení protistrany podľa § 151 CSP) tie skutkové tvrdenia strán sporu, podľa ktorých niekedy v januári, resp. februári 2019 (konkrétny dátum nie je podstatný) bola (v ústnej forme) uzatvorená zmluva o zabezpečení a dodaní nákladného motorového vozidla zn.: DAF, ktorej predmetom bolo zabezpečenie (kúpou) nákladného motorového vozidla zn.: DAF z Českej republiky a jeho dodanie žalobcovi bez väd, v stave spôsobilom na užívanie (vrátane zabezpečenia jeho registrácie v evidencii vozidiel SR a prepisu tohto vozidla na žalobcu) za dojednanú odplatu (cenu) 6.600 eur. To, že túto zmluvu na strane objednávateľa uzatvoril žalobca medzi stranami nebolo sporné. Sporné však bolo to, kto bol druhý účastník tejto zmluvy. Žalobca tvrdil, že druhou zmluvnou stranou bol žalovaný (t.j. C. C. ako fyzická osoba - nepodnikateľ) a žalovaný tvrdil, že druhou zmluvnou stranou bola spoločnosť JARKOJ, s.r.o., ktorej je žalovaný jediným spoločníkom a konateľom a že teda (pri uzatváraní zmluvy) žalovaný nekonal sám za seba, ale ako konateľ za túto spoločnosť. Ďalej nesporné boli skutkové tvrdenia strán, že žalobca na základe tejto zmluvy uhradil odplatu (cenu) vo výške 6.600 eur, avšak za sporné možno považovať to, či keď žalobca zaplatil túto sumu 6.600 eur, uhradil ju žalovanému ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi alebo ako konateľovi spoločnosti JARKOJ, s.r.o., teda spoločnosti JARKOJ, s.r.o. Za nesporné možno považovať skutkové tvrdenia strán, že sa 25. 2. 2019 dohodli, že dodané nákladné motorové vozidlo zn.: DAF, VIN: XLRAE45BF0L23543, bielej farby bude ešte (pred zabezpečením STK a evidencie a prepisu vozidla) žalobcovi poskytnuté na preskúšanie. Sporné však bolo v akom rozsahu si dojednali toto preskúšanie, teda či sa malo podľa ich dohody vozidlo len jednorázovo preskúšať a inak ponechať odparkované v dispozícii žalobcu až do jeho prevzatia žalovaným na zabezpečenie STK, zápisu do evidencie vozidiel SR a prepisu vozidla na žalobcu alebo sa malo v rámci dojednaného preskúšavania vozidlo opakovane používať na podnikateľskú činnosť žalobcu (na rozvozy tovaru.) Nesporné však bolo, že (minimálne) v období od 5. 3. 2019 do 5. 4. 2019 žalobca používal vozidlo na svoju podnikateľskú činnosť (sporný bol rozsah najazdených km počas tohto preskúšavania.) Nesporné ďalej bolo skutkové tvrdenie, že 8. 4. 2019 žalovaný vozidlo od žalobcu prevzal späť, aby zabezpečil vozidlu STK a zabezpečil jeho prihlásenie do evidencie vozidiel SR a prepis na žalobcu, a že potom vozidlo odmietol žalobcovi vrátiť (kým mu žalobca nezaplatí náklady opravy chyby prevodovky, ku ktorej chybe malo dôjsť podľa žalovaného počas neoprávneného prevádzkovania vozidla v období od 25. 2. 2019 do 8. 4. 2019.) Rovnako nebolo sporné, že žalobca odmietol uhradiť náklady tejto opravy (s odôvodnením, že v uvedenom období žiadne vady na vozidle vyžadujúce tieto opravy nespôsobil), že následne (najneskôr) 29. 4. 2020 ukončil odstúpením od zmluvy ich právny vzťah. Za sporné je možné považovať, či v čase prvého odovzdania vozidla žalobcovi z Českej republiky toto vozidlo trpelo vadou prevodovky alebo k vzniku tejto vady došlo až v priebehu prevádzkovania vozidla žalobcom v období, keď ho mal vo svojej dispozícii.

10. Z potvrdenia z 22. 2. 2019 (č.l. 69 spisu) o fyzickom odovzdaní sumy 5.600 eur G.. B. V. žalovanému 22. 2. 2019 (ktoré potvrdenie je aj vlastnoručne podpísané žalovaným), kde sa odkazuje (aj) na predmetný zmluvný vzťah vyplynulo, že zmluva bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom, pretože žalovaný je tam označený ako C. C., nar. XX. X. XXXX, bytom N. XXX, M. T..

11. Z výzvy spoločnosti JARKOJ, s.r.o., so sídlom Dovalovo 253, Liptovský Hrádok, IČO: 48031704 (č.l. 10 spisu), listiny - Započítanie pohľadávok z 23. 9. 2019 (č.l. 11 až 12 spisu), znaleckého posudku B.. G. R. č. 15/2019 z 18. 6. 2019 (č.l. 13 až 26 spisu), z pokladničného dokladu z 27. 6. 2019 (č.l.

27 spisu), z faktúry č. 1900003 zo 14. 6. 2019 (č.l. 28 spisu), z faktúry č. 2119230772 z 29. 4. 2019 (č.l. 29 až 30 spisu), z príjmového pokladničného dokladu z 21. 6. 2019 (č.l. 31 spisu), z daňového dokladu z 19. 6. 2019 (č.l. 41 spisu) vyplynulo, že v období od konca apríla 2019 vystupuje ako autor predmetných výziev, resp. podaní, resp. ako zadávateľ znaleckého posudku, resp. ako subjekt, ktorému boli uvedenými dvoma faktúrami vyúčtované na úhradu náklady za opravu vozidla - spoločnosť JARKOJ, s.r.o.

12. Z SMS žalovaného z 5. 3. 2019 adresovaného zamestnankyni žalobcu (č.l. 70 spisu) mal súd preukázané, že k preskúšavaniu vozidla žalobcom dojednanému 25. 2. 2019 malo dôjsť nie k jednorazovým preskúšaním vozidla, ale jeho opakovaným používaním zo strany žalobcu.

13. Z faktúry (záloha) č. dokladu: 6190008 z 12. 2. 2019 vystavenej spoločnosťou JARKOJ, s.r.o. vyplynulo, že táto spoločnosť vyúčtovala žalobcovi sumu 1.000 eur ako nenávratnú zálohu za predmetné vozidlo zn. DAF, a to so splatnosťou do 13. 2. 2019.

14. Z odstúpenia od zmluvy žalobcu z 29. 4. 2020 (č.l. 33 až 34 spisu) v spojení s príslušným potvrdením pošty (na č.l. 35 až 37 spisu) súd zistil, že žalobca odstúpil od predmetnej zmluvy z dôvodu, že nedošlo k riadnemu dodaniu motorového vozidla (v zmysle zmluvy) s účinkami ku 29. 4. 2020.

15. Takto zistený skutkový stav (na základe nesporných skutkových tvrdení strán sporu a vykonaného dokazovania) súd právne posúdil, pričom aplikoval nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

16. Podľa § 51 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. účinného v čase uzatvorenia zmluvy o zabezpečení a dodaní nákladného motorového vozidla, ďalej len „OZ“) účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

17. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

18. Podľa § 48 ods. 1 OZ od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo inom zákone ustanovené, alebo účastníkmi dohodnuté.

19. Podľa § 48 ods. 2 OZ odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

20. Podľa § 457 OZ ak je zmluva neplatná, alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

21. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

22. Podľa § 458 ods. 2 OZ s predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

23. Podľa § 151s ods. 1 OZ kto je povinný vydať hnutelnú vec, môže ju zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať. Nemožno však zadržiavať vec svojvoľne alebo ľstivo odňatú.

24. Podľa § 560, prvej vety OZ ak si zo zmluvy majú účastníci plniť navzájom, môže sa domáhať splnenia záväzku len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr alebo je pripravený ho splniť.

25. Podľa § 492 OZ ustanovenia o záväzkoch, ktoré vznikajú zo zmlúv, sa použijú primerane aj na záväzky vznikajúce na základe iných skutočností upravených v zákone, ak niet osobitnej úpravy.

26. Niekedy v mesiaci január, resp. februára 2019 (konkrétny dátum nie je podstatný) bola uzatvorená nepomenovaná zmluva podľa § 51 OZ, ktorej predmetom bolo zabezpečenie a dodanie nákladného

motorového vozidla zn. DAF z Českej republiky žalobcovi, ktoré vozidlo bude bez väd, spôsobilé na užívanie, vrátane zabezpečenia STK, registrácie vozidla v evidencii vozidiel SR a prepisu vozidla na žalobcu. Následne pri odovzdaní tohto vozidla žalobcovi 25. 2. 2019 bola dojednaná modifikácia (zmena) tejto zmluvy, keď sa účastníci pôvodnej zmluvy dohodli, že ešte pred zabezpečením STK, registrácie a prepisu zabezpečeného vozidla z Českej republiky si žalobca bude môcť vozidlo preskúšať a potom ho druhá zmluvná strana prevezme na zabezpečenie STK, registrácie v evidencii vozidiel SR a prepisu vozidla na žalobcu.

27. Z potvrdenia z 22. 2. 2019 (č.l. 69) o fyzickom odovzdaní sumy 5.600 eur G.. B. V. žalovanému 22. 2. 2019 (vlastnoručne podpísaného aj žalovaným), kde sa odkazuje na predmetný zmluvný vzťah nepochybne vyplýva, že zmluva bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom, pretože žalovaný je tam označený ako C. C., nar. XX. X. XXXX, bytom N. XXX, M. T.. V tejto súvislosti treba povedať, že žalobca vo svojich písomných podaniach (okrem tohto potvrdenia z č.l. 69) nenavrhoval vykonať žiaden ďalší dôkaz na preukázanie skutočnosti, že zmluvu uzatvoril žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ (viď aj bod 1. repliky žalobcu na č.l. 66), a pre prípad, ak by aj žalobca namietal, že na preukázanie tejto skutočnosti ako dôkaz navrhol v žalobe (aj) výsluch strán sporu (teda zrejme myslené predovšetkým výsluch žalobcu), tak súd by takýto dôkaz nevykonával, pretože jednak podľa § 195 ods. 1 CSP výsluchy strán sporu prichádzajú do úvahy len v prípade dôkaznej núdze („ak tvrdené skutočnosti nemožno preukázať inak“), ktorá dôkazná núdza tu však vďaka potvrdeniu z č.l. 69 nebola, a jednak ťažko predpokladať, že by strany pri svojom výsluchu popreli svoje skutkové tvrdenia, teda aj tak by pri hodnotení dvoch protichodných výpovedí strán nakoniec zohral rozhodujúcu rolu listinný dôkaz - potvrdenie z č.l. 69, a teda nebolo by vôbec hospodárne vykonávať výsluchy strán sporu. Žalovaný ako dôkaz na preukázanie, že zmluvu neuzatvoril ako fyzická osoba - nepodnikateľ, ale ako konateľ v mene spoločnosti JARKOJ, s.r.o. navrhol vykonať (v rámci svojich písomných podaní podľa § 167 CSP) len listinné dôkazy predložené žalobcom, z ktorých má byť táto skutočnosť podľa neho zrejmalá. Výzva z 10. 5. 2019, započítanie pohľadávok z 23. 9. 2019, znalecký posudok č. 15/2019 vyžiadaný 10. 6. 2019, pokladničný doklad z 27. 6. 2019 (č.l. 27), faktúra za opravy vozidla na sumu 1.259,56 eur (vystavená 14. 6. 2019) a faktúra za opravu vozidla na sumu 546,44 eur (vystavená 29. 4. 2019), príjmový pokladničný doklad z 21. 6. 2019 (č.l. 31), daňový doklad z 19. 6. 2019 (č.l. 41), ktoré listinné dôkazy obsahujú označenie spoločnosti JARKOJ, s.r.o. boli však vyhotovené až po uzatvorení predmetnej zmluvy (a po vzniku sporu medzi žalobcom a žalovaným), a preto vôbec nepreukazujú skutočnosť, že v čase uzavretia predmetnej zmluvy (na začiatku roka 2019) vystupovala ako druhá zmluvná strana - spoločnosť JARKOJ, s.r.o. (v zastúpení jej konateľom C. C..) Tiež možno povedať, že vo všeobecnosti platí, že ak niekto robí právny úkon za iného, musí to z právneho úkonu jasne vyplývať. Inak platí, že ten, kto konal bez toho, aby z právneho úkonu jasne vyplynulo, že koná za iného, koná za seba a s účinkami pre seba (viď aj komentár k Občianskemu zákonníku, stručný komentár, tretie, doplnené a prepracované vydanie, Peter Vojčík a kolektív, IURA EDITION, rok 2010, str. 111.) Zmluvu teda so žalobcom uzatvoril žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a preto keď žalobca plnil svoj zmluvný záväzok zaplatiť odplatu (cenu) 6.600 eur C. C., plnil ho C. C. ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi, a nie ako konateľovi spoločnosti. Vo vzťahu k sume 5.600 eur to nepochybne potvrdzuje aj vykonaný dôkaz - potvrdenie z 22. 2. 2019 (č.l. 69 spisu) o fyzickom odovzdaní sumy 5.600 eur G.. B. V. žalovanému (výslovne ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi) 22. 2. 2019. Sumu 1.000 eur síce žalobca naozaj zaplatil na základe faktúry vystavenej spoločnosťou JARKOJ, s.r.o., t.j. na účet patriaci tejto spoločnosti, avšak keďže žalobca plnil túto sumu na účet, ktorá bol určený osobou, s ktorou uzatvoril zmluvu (t.j. žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom), išlo tak (v účte tejto spoločnosti) len o platobné miesto určené žalovaným na úhradu tejto časti ceny a preto nešlo o plnenie v prospech spoločnosti JARKOJ, s.r.o., ale o plnenie v prospech žalovaného. Žalovaný bol jediným spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti, preto mohol ako platobné miesto určiť účet tejto spoločnosti. Totiž rovnako ako v prípade sumy 5.600 eur, skutočnosť, že sa plnilo žalobcom na účet pána Cimermana ešte neznamená, že sa plnilo v prospech B. V., jeho účet bol len platobným miestom určeným žalovaným, a šlo o plnenie v prospech žalovaného. A keďže v tomto konaní nebolo žalovaným produkované skutkové tvrdenie, že táto suma bola následne prevedená z dispozície žalovaného ako fyzickej osoby - nepodnikateľa do dispozície spoločnosti JARKOJ, s.r.o., bolo tak možné mať za to, že peniaze sa aj naďalej nachádzajú v dispozícii žalovaného ako fyzickej osoby - nepodnikateľa. Žalovaný je tak pasívne vecne legitimovaný.

28. Z dôkazu - SMS žalovaného z 5. 3. 2019 (adresovaného zamestnankyni žalobcu) mal súd preukázané, že k preskúšavaniu vozidla dojednanému 25. 2. 2019 malo dôjsť (nie jednorazovým preskúšaním vozidla), ale opakovaným používaním zo strany žalobcu. Pre prípad, ak by žalobca

namietal, že na preukázanie tejto skutočnosti ako dôkaz navrhol v žalobe (aj) výsluch strán sporu (teda zrejme myslené predovšetkým výsluch žalobcu), tak súd by takýto dôkaz nevykonával, pretože jednak podľa § 195 ods. 1 CSP výsluchy strán sporu prichádzajú do úvahy len v prípade dôkaznej núdze („ak tvrdené skutočnosti nemožno preukázať inak“), ktorá dôkazná núdza tu však vďaka potvrdeniu z č.l. 69 nebola, a jednak ťažko predpokladať, že by strany pri svojom výsluchu popreli svoje skutkové tvrdenia, teda aj tak by pri hodnotení dvoch protichodných výpovedí strán nakoniec zohral rozhodujúcu rolu listinný dôkaz - potvrdenie z č.l. 69, a teda nebolo by vôbec hospodárne vykonávať výsluchy strán sporu. Žiadna zo strán sporu pritom vo svojich písomných podaniach nenavrhol vypočuť svedkov k tejto okolnosti (navrhol ich až žalovaný, avšak až na pojednávaní 8. 10. 2020, ale keďže v rámci prípravy pojednávania vzhľadom na dovtedy existujúce prostriedky procesného útoku a obrany súd nepovažoval za potrebný výsluch navrhnutých svedkov, ktorí boli navrhnutí z iného dôvodu - existencie väd vozidla, a títo svedkovia neboli na pojednávaní prítomní a ich predvolanie pre účely preukázania tohto tvrdenia žalovaného z pojednávania by vyžadovalo odročenie pojednávania, čo je neprípustné aj z menej striktného výkladu sudcovskej koncentrácie, nebolo možné na tento dôkazný návrh žalovaného prihliadnuť.)

29. Súd nepovažoval otázku, či v čase odovzdania vozidla žalobcovi trpelo vadou prevodovky alebo k vzniku tejto vady došlo až v priebehu prípadného nesprávneho prevádzkovania vozidla žalobcom v období, keď ho mal vo svojej dispozícii, a otázku koľko kilometrov bolo od 25. 2. 2019 do 8. 4. 2019 na tomto aute žalobcom najazdené, za relevantné otázky z hľadiska rozhodnutia tejto veci (a preto vo vzťahu k nim nevykonával dokazovanie), pretože (bez ohľadu na to, aké by boli na základe vykonaného dokazovania zistenia súdu) žalobca by bol (v každom prípade - či už vady vznikli počas nesprávneho preskúšania vozidla alebo tu boli od začiatku) oprávnený ukončiť právny vzťah so žalovaným odstúpením od zmluvy podľa § 517 ods. 1 OZ v spojení s § 48 ods. 1 OZ, čím by podľa § 48 ods. 2 OZ došlo k následku zrušeniu tejto zmluvy od počiatku, a tým aj ku vzniku práva žalobcu voči žalovanému na vydanie sumy 6.600 eur, ktorú na základe tejto zmluvy žalobca vyplatil žalovanému (a ktorú ma žalovaný naďalej vo svojej dispozícii) ako formy bezdôvodného obohatenia podľa § 457 OZ (a to bez súčasného synalagmatického záväzku na strane žalobcu, keďže predmetné vozidlo žalobca od 8. 4. 2019 nemal vo svojej dispozícii.) Ak by sa totiž aj vykonaním dokazovaním preukázali tvrdenia žalovaného, že 25. 2. 2019 odovzdal vozidlo žalobcovi bez väd a chýb prevodovky (ako aj bez ďalších súvisiacich drobných chýb, ktoré boli predmetom neskoršej opravy - vady osvetlenia a chýbajúce reflexné prvky), a že teda tieto vady boli spôsobené až v období od 25. 2. 2019 do 8. 4. 2019 (kedy bolo vozidlo výlučne v dispozícii žalobcu), a to aj v dôsledku nesprávneho používania vozidla zo strany žalobcu, pri ktorom by aj žalobca najazdil žalovaným tvrdený počet kilometrov, tak ani v takom prípade by žalovaný nemal právo podľa § 151s OZ zadržiavať vozidlo na zabezpečenie svojej pohľadávky (voči žalobcovi) na náhradu nákladov spojených s opravou vozidla, na ktorých náhradu vyzval žalobcu vo výzve z 10. 5. 2019 (t.j. náhradu nákladov spojených s opravou nefunkčnej prevodovky, nefunkčných svetiel a chýbajúcich reflexných prvkov v úhrnnej sume 2.425 eur), pretože táto suma nákladov za opravy je na oboch faktúrach vyúčtovaná na úhradu spoločnosti JARKOJ, s.r.o., a nie na úhradu žalovanému ako fyzickej osobe - nepodnikateľovi, a teda keďže žalovaný neuhradil žiadne náklady opráv (uhradila ich tretia osoba - spoločnosť JARKOJ s.r.o.), nemohla mu voči žalobcovi vzniknúť pohľadávka na ich náhradu, ktorá je podmienkou uplatňovania zádržného práva. A keďže žalovaný nemal právo zdržiavať žalobcovi vozidlo, tak tento mohol legitímne pre nepĺnenie zmluvnej povinnosti (nedodanie vozidla), odstúpiť od zmluvy podľa § 517 OZ. Minimálne od opravy väd vozidla (ak by ich aj spôsobil žalobca nesprávnym užívaním) mal totiž žalovaný (už bezvadnému, t.j. opravenému) vozidlu v zmysle zmluvy (v znení jej modifikácie z 25. 2. 2019) zabezpečiť STK, zaregistrovať ho v evidencii vozidiel SR a prepísať ho žalobcu, a keď tak neurobil bol (odvtedy) v omeškaní so splnením svojej základnej povinnosti zo zmluvy (dodať žalobcovi vozidlo bez väd, so zabezpečenou STK, registrované a prepísané na žalobcu.) Navyše vo vzťahu k sume nákladov na opravy vozidla vo výške 2.425 eur (ak by ich aj vynaložil žalovaný) by bolo nutné konštatovať, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno k celej sume 2.425 eur (ale len k sume 1.842 eur - ako súčtu súm, na ktoré zneli dve faktúry na opravu vozidla na č.l. 28 až 29 a č.l. 30.) Pokiaľ ide o samotné odstúpenie od zmluvy z 29. 4. 2020, tak k nemu došlo v súlade s § 517 ods. 1 OZ, pretože k odstúpeniu došlo zjavne po uplynutí dodatočnej primerane dlhšej lehoty zo strany žalobcu, keďže žalovaný si vozidlo od žalobcu (na zabezpečenie STK, registráciu a prepis vozidla na žalobcu) prebral už 8. 4. 2019 a žalobca až po viac ako roku odstúpil od zmluvy. Tu treba povedať, že postupujúc podľa § 517 ods. 1 OZ žalobca ako veriteľ nebol povinný v prípade omeškania žalovaného so splnením tejto povinnosti (t.j. odovzdania opraveného vozidla so zabezpečenou STK, po registrácii a prepise na žalobcu) žalobcu napomínať, či mu vysvetľovať (oznámiť), dĺžku dodatočnej lehoty na splnenie dlhu ako

podmienky pre odstúpenie od zmluvy, ale po poskytnutí mu primerane dlhého obdobia od splatnosti bol oprávnený zmluvy odstúpiť (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn.: 30Cdo 1641/2006.)

30. V tejto súvislosti považuje súd tiež za potrebné zdôrazniť, že žalovaný v tomto konaní (t.j. v rámci svojich skutkových tvrdení obsiahnutých vo vyjadrení k žalobe a duplike) výslovne odôvodňoval zadržiavanie vozidla (len) neuhradením jeho pohľadávky na náhradu nákladov za opravy vozidla, a nie aj neuhradením inej pohľadávky (napríklad na náhradu nákladov spojených s vyhotovením znaleckého posudku, či nákladov za právne služby advokátskej kancelárie a pod.) Tieto pohľadávky sa totiž objavili len v skutkových tvrdeniach žalobcu (v žalobe) a aj to len na dokreslenie okolností prípadu z jeho strany, s tým, že išlo o nároky žalovaného, ktoré si uplatňoval voči žalobcovi ešte v období ešte pred začatím konania, teda mimo rámec tohto konania, a navyše ani podľa týchto skutkových tvrdení žalobcu nevyplýva, že by pre ich neuhradenie žalovaný uplatňoval zádržné právo (vyčísľoval ich len pre účely započítania pohľadávok z 22. 10. 2019.) Navyše, ak by aj žalovaný pri opise skutkových okolností (v tomto konaní) neuhradením týchto pohľadávok odôvodňoval uplatňovanie svojho zádržného práva, bolo by tiež nutné konštatovať, že nešlo o pohľadávky žalovaného, ale o pohľadávky tretej osoby (spoločnosti JARKOJ, s.r.o.), keďže na príslušnej dokumentácii k týmto pohľadávkam figuruje ako ten kto ich mal uhrádzať táto spoločnosť, nie žalovaný.

31. Pokiaľ však ide o jeden z nárokov spomínaný žalobca v súvislosti so započítaním z 22. 10. 2019, a to (mimosúdne) žalovaným uplatnený nárok na náhradu sumy 165 eur, ktorá mala (podľa priloženého znaleckého posudku) predstavovať výšku znehodnotenia vozidla v dôsledku jeho používania vozidla na podnikateľskú činnosť žalobcu (na rozvozy tovaru), treba povedať, že tento nárok má osobitnú povahu, a zaslúži si osobitnú pozornosť (hoci z iného hľadiska), a to napriek tomu, že si žalovaný tento nárok v rámci tohto konania vôbec neuplatnil. Súd k nemu musí ex offo zaujať stanovisko, pretože keďže súd je pri posudzovaní žalobného petitu týkajúceho sa vydania bezdôvodného obohatenia pri zrušení zmluvy podľa § 457 OZ z procesného hľadiska povinný ex offo prihliadať na vzájomný charakter pohľadávok účastníkov zrušenej zmluvy podľa § 560 OZ v spojení s § 492 OZ, musel sa zaoberať aj otázkou, či súčasťou žalobného petitu nemal byť taký výrok, ktorý by oproti povinnosti žalovaného vrátiť žalobcovi zaplatenú sumu ceny vo výške 6.600 eur, ukladal žalobcovi povinnosť vydať žalovanému peňažnú náhradu (§ 458 ods. 1 OZ) úžitku získaného žalobcom v dôsledku používania tohto vozidla na podnikateľskú činnosť (čo bolo minimálne pre obdobie od 5. 3. 2019 do 5. 4. 2019 medzi stranami nesporné, na spôsobe užívania už však nezáleží), pretože keď je súd viazaný rozsahom žaloby (§ 216 ods. 2 CSP) nemôže za žalobcu ex offo doplniť chýbajúci výrok o uložení povinnosti žalobcovi zaplatiť takúto peňažnú sumu žalovanému, ale musí žalobu zamietnuť ako celok (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn.: 3Cdo 115/2008 z 26. 2. 2009, uznesenie Ústavného súdu SR z 19. 3. 2014, sp.zn.: I. ÚS 119/2014, uznesenie Ústavného súdu SR z 21. 10. 2010, sp.zn.: I. ÚS 360/2010, ako aj staršiu judikatúra - R 26/1975.) Avšak vzhľadom na to, že počas dojednaného preskúšavania (používaním vozidla na podnikateľskú činnosť žalobcu) vozidla zo strany žalobcu nemožno hovoriť o nedobromyseľnosti žalobcu (žalobca dal súhlas na jeho používanie), nemá tak žalovaný podľa § 458 ods. 2 OZ nárok na vydanie úžitku z používania tohto vozidla žalobcom (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn.: 3 Cdo 113/2007 z 25. 9. 2008), a preto hoci si ho žalovaný neuplatnil, nemohol súd ani ex offo vyvodzovať procesné dôsledky z nezahrnutia tohto nároku do žalobného petitu.

32. K dojednanému rozsahu užívania motorového vozidla v priebehu tzv. preskúšania v zmysle modifikácie zmluvy z 25. 2. 2020, súd tiež poukazuje na to, že kým žalobca od začiatku tvrdil, že preskúšavanie bolo dojednané spôsobom, že bude po určitú dobu vozidlo používané na podnikateľskú činnosť žalobcu (rozvozy tovaru), žalovaný vo svojich písomných vyjadreniach tvrdil, že predmetné preskúšanie sa má vykonať len obhliadkou a jednou skúšobnou jazdou, následne na pojednávaní konanom 8. 10. 2020 však začal vysvetľovať obsah svojej SMS z 5. 3. 2019, z ktorej vyplýval jeho súhlas pre žalobcu na opakované používanie motorového vozidla tak, že predmetom dojednania malo byť opakované používanie vozidla na podnikateľskú činnosť žalobcu, ale len v rámci ohradeného areálu žalobcu. Tu treba predovšetkým povedať, že ide o nové skutkové tvrdenie prednesené prvýkrát až na pojednávaní, ktoré mohol uviesť aj skôr, a na jeho prihliadnutie, resp. preukázanie by bolo potrebné odročiť pojednávanie, a preto na neho súd v zmysle sudcovskej koncentrácie podľa § 153 CSP v spojení s § 167 CSP neprihliadal.

33. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v časti uplatnenej sumy 6.600 eur ako nároku z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 457 OZ.

34. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.600 eur od 29. 4. 2020 do zaplatenia, tak súd tento nárok zamietol v časti obdobia, za ktoré si žalobca uplatňoval tento úrok z omeškania, keď priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania až od 1. 5. 2020 do zaplatenia. Žalobcom odstúpenie od zmluvy bolo totiž žalovanému doručené až 29. 4. 2020, a preto bol v zmysle § 563 OZ žalovaný povinný vrátiť sumu 6.600 eur nasledujúceho dňa, t.j. 30. 4. 2020 a až nasledujúceho dňa, t.j. 1. 5. 2020 sa dostal do omeškania, a preto až od tejto doby je povinný platiť zo súdom priznanej sumy 6.600 eur úroky z omeškania v sadzbe 5 % ročne, nakoľko v čase začatia omeškania (1. 5. 2020) bola zákonná sadzba úrokov z omeškania o 5 % bodov vyššia ako vtedy platná základná úroková sadzba Y. (0 % ročne).

35. Vzhľadom na to, že plne úspešným v tomto konaní bol žalobca, má voči žalovanému podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučného poriadku) v znení neskorších predpisov.